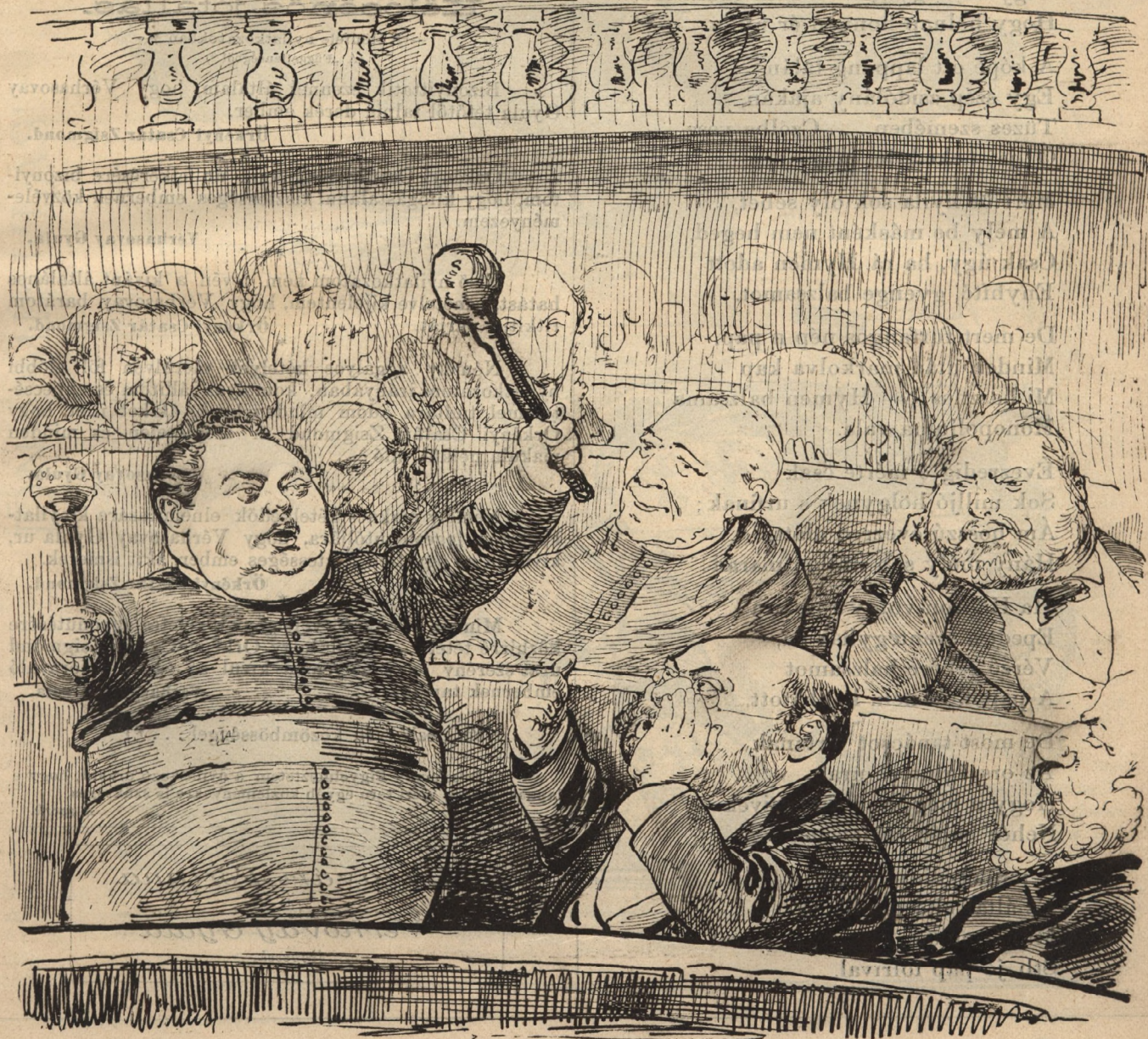

BORSSZEM JANKÓ

A HÁZBÓL.

W—nn M—r. Ugyan Benzikém, miért szomorítod azokat a fiatal párokat ott fenn a karzaton?
G—es B—k. Már hogy ne? Én egyféleképp se házasodhatom meg, s azok kétféleképp is!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Polgári házasság.

MÁR úgy van s másként nem lehet,
Hogy a legény leányt szeret!
S legényt kíván a lány szive —
A szerelem az ég műve!

Ámor hitet, fajt soh'se kérd,
Sok furcsa pajkossághoz ért . . .
Vigyázz, vigyázz! — nem tudni ma,
Hogy holnap honnan ér nyila.

A kópé ott lappang talán
Egy szép zsidólány ajakán,
Tüzes szemében . . . Célba vesz —
Ó! jaj neked, ha megsebez.

Mert üt nyila sok oly sebet,
A mely be másként nem heged,
Csak úgy, ha rá Hymen adott
Enyhítő, gyenge balzsamot.

De mert furfangos nép a pap,
Minden után markolva kap
Mi hasznos: — Hymen balzsama
Monopoliuma vala.

Évezredig ő mérte csak
Sok milljó hölgynek s urfinak;
Ám hosszú évezred alatt,
Hány mély seb íratlan marad!

Ha Hebron-völgy rózsáira
Epedt a szentegyház fia,
Vérző sebére balzsamot
A papoktól nem kaphatott.

De most tanácsot tartanak
Az országintéző urak,
Hogy a még szenvedő szivek
Nehéz baján segítsenek.

A monopolium pedig
Ez által eltöröltetik.
Min Göndöcs, Hérics, Rossival
Stb. jó pap fölrival.

Sebaj! — bár jajgat sok irigy:
Meglesz, Tisza akarja így —
Meglesz a törvény, mely után
Annyit sohajt sok ifju s lány.

Lehetne szebb, lehetne jobb, —
De vaj' hol van, ki visszadob
Ezüstöt, mit ottan lele,
Hol aranyat reményele?

Kölcsönös jótállás.

— Különféle nyilatkozatokban. —
(A „Függetlenségéből.”)

Bizonyittatik ezennel általam, hogy Vérhasovay
Gyula tetőtől talpig derék ember.

Örkényi Csatár Zsigmond.

*

Örkényi Csatár Zsigmond úr felkérésére bizonyi-
tom, hogy kifogástalanul tisztességes embernek közvéle-
ményezem.

Vérhasovay Gyula.

*

Első nyilatkozatom nem tévén a kívánt általános
hatást, ismételve kijelentem, hogy Vérhasovay barátom
ritkítja párját.

Örkényi Csatár Zsigmond.

*

Némely aggályos kételyek merülvén föl előbbi
nyilatkozatom irányában, komolyan állítom és enpessé-
temmel tudtára adom mindeneknek, akiket illet, hogy
Örkényi Csatár Zsigmond úr szeplőtelen és minden
makula nélkül való.

Vérhasovay Gyula.

*

Némely makacs kételkedők elnémitására kinyilat-
kozatom legeslegutóljára, hogy Vérhasovay Gyula ur,
kivülem az egyetlen tisztességes ember, akit ismerek.

Örkényi Csatár Zsigmond.

*

Minden ellenkező vélemény tökéletes agyonütésére
közhírré tétetik ezennel, hogy Örkényi Csatár Zsigmond
urat szerény enszemélyemen kívül az egyetlen jóra való
embernek tartom.

Vérhasovay Gyula.

*

Nem nézhetvén közömbösséggel . . . *)

*) Bocsánat! Figyelmeztetem a nyilatkozó urakat, hogy e
lapnak szükre mért tere egyéb közleményekre is szükséges.

A szerk.

Budavári Fortuna

és

Verhovay Gyula

jegyesek.

JÖN A MIKULÁS!

ORSZÁGGYÜLÉSI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

(Polgári házasság.)

Éles Henrik. (Hangok: »Nötelen ember kezdi a házassági vitát! Omen!«) T. ház! Vagy — vagy! Aut kötelező polgári házasság, aut nihil! Váltó erejű házasságot, hitelpapiros szolidású házassági szerződést! Couponnal vagy keresztvizzel — az mindegy. A ház asztalán forgó javaslattal egyet nem érthetek, minél fogva acceptálok.

Irányi Dániel. (Hangok: »Megint garçon beszél!« A szónok feje fölött megnyílik a bolthajtás és a termékenyítő liberalismus fejr galamb alakjában a szónok feje bubjára lebben. Istóczy Flaubert-pisztolylyal le akarja puffantani. Több hang: »Itt nincs galamblovész!« A szónok folytatja:) Nem a zsidó, de a polgár egyenjogúsítását követelem. Felemás ez a törvényjavaslat; mert legyen lud ha kövér. De válják ez a hasztalan sürgetett lud hallá - fiat piscis! Ide vele!

Horváth Boldizsár. (Hangok: »Most már meg özvegy beszél!«) Volt, hol nem volt, volt egyszer egy korszak, amikor a zsidónak nem verték be sem a fejét, sem az ablakát. (Lehetetlen!) Bizony úgy van. Majd mesélék önöknek szép meséket azokból a régi — régi szép idők-ből. Verőfényes, tündérszép napok voltak azok! Ugy ébredtünk föl egy reggel, hogy urak vagyunk a magunk házában s berendezhetjük úgy, ahogy magunknak tetszik. Istenem, milyen álmok környékeztek — hogy rendezzük be európai komforttal és liberális izléssel ezt a mi kedves, szegény házunkat, amelyikben a német oly sokáig garázdálkodott! A butorzat válogatott izlést mutasson — így okoskodtunk. Asztal à la Deák, pohárszék à la Kossuth, pamlag Eötvös mintái, a szövetek Csen-gery, a tapeták Szalay rajza, a konyha Kemény Zsiga utasítása szerint. Ha ma körülnézek ebben a szobában... beh sok muzeumbeli ósdiság lábatlankodik benne, mennyi kopott portéka, muszka s oláh szibvásá-rokról! Rongyos pamlagok à la Stöcker, aki lószórt prédikál és gubanczos tehénszórt árul. Firhangok à la Henrici a világosság kirekesztésére, stb... A mostani javaslat sem épen olyan modern izlésű butordarab, melyért különösen rajonganék. Tudnék csinálni nálánál különbet. (Hangok: »Hol van hát?«) Födél alá szerettem volna vinni az eső elől; de mert oda nem eresztik, elfogadom a parupnyit és örömmel feszitem ki föléje. (Nagy éljen. Bódi bácsi okulbatna a beszédje hatásából, hogy kiállana a közre máskor is.)

Gömböcz Benedek. (Hang: »Most meg coeli beatus pap szól bele!« — A szónok boldogan mosolyog.) Rettentő viharban készül elfulni Magyarország és (még szélesebbet mosolyog) pusztaszerbe — mondok pusztulásba gördül-nek a hazai keresztények. (Hang: »Nem mind kerek az, hogy olyan könnyen gördülhetne!«) De gördül az, kérem szeretettel. Mert kérem szeretettel, az rettentő! Van-e köztünk, aki alapjában ne ismerné a zsidó erkölcsstan rontó paragrafusait, a világnak e veszedelmét? És ezt az erkölcsstant pontonként szét is lehetne szedegetni, csak ne rejtegetnék úgy a fürkésző elme előtt. Láttatlanban

kell tehát elitélnünk ami ellene van a tisztességnek. (»Hova nyomod a vesszőt, Benczikém?«) Ki tudna nekem például csak egy zsidót is megnevezni, aki lelketlen uzsorán szerzett vagyon nélkül, segítségére járván a tehetetlennek, szerzett volna gyermekének anyagi bőséget és kellemes társadalmi állást csupán csak a szeretet által, mint tudunk erre eseteket a mi dicső ker. sztenyi világunkban? Hiszen csontvázza aszalnak bennünket, folyton szopogatják ki a mi zsirunkat, hogy az inségtől szinte a falhoz lapulunk már. (A szónok sir. Mély hatás) Abból, amit egy zsidó évenként megkeres, bőven megélhetne tiz család is, mig mi, frugális kosztra, sőt sanyaru nélkülözésekre kárhoztatva (Zokog.) tengetjük magunkat. (»Jó napod van ma, atyus!«) Én aranyos Jézuskám, szerelmes istenkém — minek megyünk elejébe!? Megengedhetjük-e az oly gyermekek születését, akik, ha bánatukban az éghez fohászkodnak, így kiáltanak föl: »Jézus, Mária és Mó-zses!« Hogy a keresztény édes anya ártatlan kis lánya peszách estéjén keresztény vérbe mártogassa a mácseszt? Nem gondolták meg ezt önök! A zsidók visszakerültek a pusztába — de mindegyőjük egy pár ezer holdat művel belőle. Hová legyünk, (Hasára üt.) miből tengessük nyomorult életünket? Ime, az emancipáció által elvontuk a zsidót a handlérozástól s vannak közöttük már sokan, akik a tudományba, iparba, művészetbe és irodalomba ártva magukat, lélegzetfogyasztó versengésre kényszerítik a nemes magyart. Én nem bírok velük futtatni. Keresztény és zsidó házasodjanak össze! Megdermedek, ha rá gondolok. Ahelyett, hogy (elvilágosodva pislog a karzatra) »holtomiglan — holtodiglan«, majd azt fogjuk hal-lani: »zsebemiglen — zsebidiglen!« Lesz iszonyú váltó-gazdaság! De azért ne higyétek, hogy én antisemita vagyok. Dehogy vagyok! Mind szivesen látom őket az én keblem (kitárja karjait) keresztény anyaszentegyházá-ban. A kereszténység az igazi keresztetés. E haza köpü-jében ne legyenek ők a herék, akik az anyaméh gyümöl-csét — a mézet értem, kérem szeretettel! — mind megeszik. Ne legyenek herék, here tyutyú! (A helyére zöttyen.)

Miehl Jakab. Keresztény atyámfiak az Urban! Ó jaj nektek — mit készültök elkövetni? Hát el akartok kárhozni? (Rémület.) Vegyétek észre keresztény atyám-fiak, hogy Tisza Kálmán mily szörnyeteget protegál . . . Polgári házasság! . . . Nem borsózik a hátatok e rettentő szavak hallatára? (Megtörténik.) Még az indusok is szentnek tartották a házasságot és nem viczlipuczlizták el a dolgot. A görögök az esküvő után áldoztak Afroditének. »Megteszik azt ma a keresztények is, Kóbikám!« Az asszirok is komolyan vették a házasság örömét. A médu-sok, persák, hinduk, mohammedának és kinaiak a Zoroasz-ter, Buddha és a proféta parancsait követve, nem vették félvállról ez institucziót, hanem áhitattal neki-fohászkodtak. És — amint továbbá látjuk szt. Mayer Con-versationslexiconjában — a keresztény világ pogánysá-gának volt fentartva az ágyasság intézményének behoza-tala. Cromwell volt az az istentelen, akit követett az 1790 (Hangok: 1792!) — az 1799 — bánom is én! — ediki forradalmi francia örjögés, a mely önféjét vesztve, fejét

vette a királyoknak, s rettentő kankanjában megalkotta a kankabinátust, amely tovább harapózván, nálunk mint Kohnkóbinátus ugrott ki e ház asztalára is. (Bravó Kóbi!) Na, lesz világa a zsirónak, zsidónak! Váltó lesz a megváltó. Szolgabíró lesz a pap, hajdu a segrestyés és börzei kiharangozás a temetés. Nem mise, de majsi; nem mauzoleum, de mauscholeum; nem szent szövetség, de schluss; nem ur vacsorája, hanem soirée bei herrn von Tulpenzweig! Apage Nathanas és Mefisztoknófelesz! Baptizálom a teremtésteket! (Felháborodik és leül.)

Rossival } (ketten a három annabaptista jelmezében.) Ad
Lesko } nos, ad salutarem undam! (Senkisem jelentkezik, pedig ingyért ajálják.)

Onody Géza (szónoklatát kénytelenek vagyunk ezuttal mellőzni, mert unalmában a beszéd alatt elaludt és nem stenografálhatta le gyorsirónk.)

Istóczy Győző (nagy antisemita indulóval bevezeti négy tagból álló hadseregét.) Hapták! Prezentirt!

Onody Géza } (nagy antisemita manővert visznek
Simonyi Iván } véghez: a fővezér parancsára keresz-
Szalay Imre } tül kasul gázolván mindent, a mi a
Szell György } jogossághoz és logikához hasonlít.)
Istóczy Győző. T. ház! Látták a manővert — hogy milyen szépen exerciziroznak a legényeim! De ez alkalommal emlékezzünk meg e hadsereg egy kitűnő, fájdalom! távollevő tagjáról, kinek nevében lesz szerencsém a következő beszédet elmondani. (Verhovay Gyula maszkját feltéve, így förmedvényez:) ... Amfibium ... párosodás ... Hepp ... hepp! ... Sólymosy Eszter ... pálnika egyetem ...

Az elnök. Kérem a szónokot, tessék összefüggőbben káromkodni.

Istóczy. Azt is megtehetem. T. ház! A vegyes házasság nem való semmire, mert meddő lesz. A tudomány bizonyítja, hogy keresztény és zsidó házasságból csak töredék gyermekek születnek. A porosz statisztikai bureau szerint, a vegyes házasságból eddigelé évenként csak 1.5 fiú és 1.4 lány született. Csupán hárman tudnak egy egészet nemzeni. Innen e faj iszonyu szaporasága, mely már most a keresztény vért hívja segélyül. Egyik oldalon ketté vág egy ártatlan szüz leánykát, másik oldalon háromnegyed gyermeket szül a világra. (E pillanatban három szép zsidó menyecske a karzaton futásban keres menekülést. De Zichy Jenő eléjük lejt s egyenkint megnyugtatja őket.)

Vidovics. Azt hiszem, hogy nem is Vidovics, hanem Zsidovics már az én nevem. Ha körül tekintek e házban ... (Fél kettőre. Mind kiürültek a padok, a honatyák szöknek. A szónok beszédje élénk visszhangra talál az üres házban.)

Nyavalyás szösszenetek.

— Csak hasznát vettem én annak a csángópénzek körül, hogy gyerek koromban lopótökökkel dolgoztam a kocsmában.

— Onody jelszava: a legszebb tett — a tettelesség. Az én jelszavam pedig: a legfényesebb állásnak is ülés a vége.

— Ha körösztülmegy ez a legújabb házassági javaslat, a zsidók bizonyosan szobrot emeltetnek Tiszának. Csak azt szeretném tudni, gyűjtés utján-e? — Rög-tön egy filozemita német lapot indítanék.

— Immunitásom felfüggesztését kéri, mert, ugymond a vizsgálat, én is tudtam a lapomnál történt machinációkról. Mily ironiája a sorsnak! Aki soha se tanultam, ki hitte volna rólam, hogy végre is a tudás fogja okozni vesztemet!

— Mindenki azért gyűjt, hogy gond nélkül élhessen. Csak én kiálthatok fel fájdalmasan: kellett nekem ez a gyűjtés?

— Ügyemet siettetni voltam a törvényszéknél oda át Budán. Azzal viccel Horváth bácsi: »Hát azt akarja az ur, hogy még azon melegében kerüljön hűvöstre?»

— Kétféle liberalismus van: egyik a zsidóé, melyet ismerek; a másik a keresztényeké, a melyet magamév teszek. Pénz dolgában nem ismerek ily finom distinctiót.

— Végre is mi van az egész dologban? Nyugalomba helyeztetem, mint oly sok más jeles; kissé kellemtelen csak a lakáspénznek természetben való kiszolgáltatása lesz.

— Egész működésem egy nyitott könyv. A sors haragja úgy akarta, hogy épen a nyitott könyv váljék vesztéremre.

— Azt nem teszem, hogy meghaljak. Jól tudom, hogy fel nem támadnék.

Börzeviczy W. M. élcei.

— Látom Kriszt törvényszéki elnököt a karzaton. Szólok neki: »Verhovayt keresi nagyságod?« Amire ő: »Kikérem magamnak!« (A Criminalwitz!)

— Istóczy azt mondja, hogy a zsidók az izgatók. Én tovább megyek és azt mondom: izgatók a zsidó nők. A zsidók csak verekedésre izgatják a népet; de a zsidónők házasságra. (Füh!)

— A spanyol nép még nem ért meg a köztársasági államformára. A szabadabb eszmékkal még mindig csak figuras. (Klünkt spanisch!)

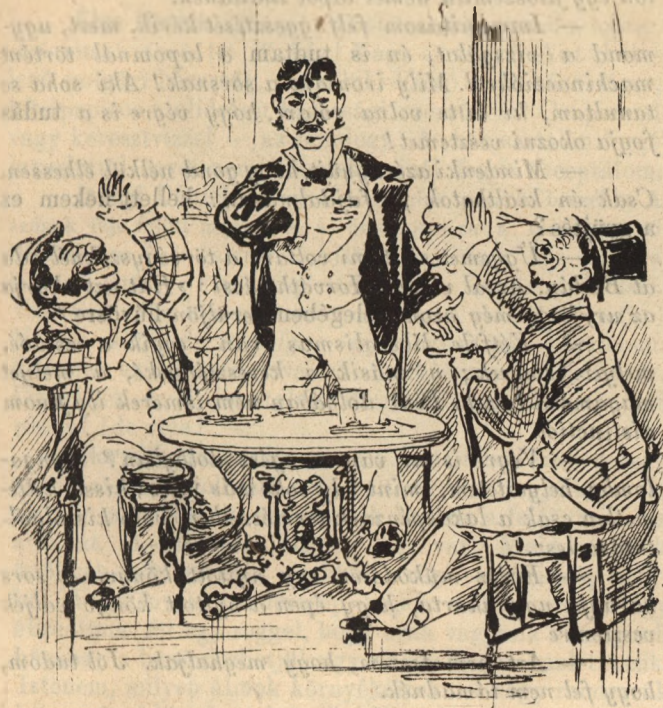
— Csodálkoznak rajta, hogy zsidó előljáró lettem. Tessek elhinni, nem jártam utána. (Nor bescheuden Moezl!)

— Kérdi tőlem egy antisemita képviselő: mi a különbség Börzeviczy és Kozarek között? — Az egyik a zsidók feje, a másik a fejek zsidaja, felelém. (Galgenwitz!)

— Jobb szeretek lenni a zsidóknak a főle, mint a keresztényeknek az alja! (Meun oberster Grundsatz!)

— John Bull, a jegyzető, a világárt sem akarta beereszteni Alfonzkat az európai koncert-terembe. Végre mégis nagy kegyesen megengedte, hogy két jószívű néni által a részére váltott gyermekjeggyel beléphessen. (Die gold'nen Tage von Aranjuez sind neuerstanden!)

A kitérés okai.

Kékmezey Alfréd. Én azért tértem ki, hogy hivatalomban előre léphessek.

Zöldági Gyula. Én meg azért keresztelkedtem ki, mert szeretek egy katolikus nőt, akit el is vettem.

Vörösházy Ignác (fölkáll s a szívére teszi kezét.) Én meggyőződésből lettem keresztényé!

**Kékmezey }
Zöldági }** (nagy hahotára fakadnak.)

Apró hírek.

— **A szélsőbal liberális politákája** miatt valóban megérdemli a 48-as nevet, csakogy — az 1800 nélkül.

+ **A függetlenségi párt** két részből áll: az egyik rész nem való a pártba, a másik nem való a parlamentbe.

× **A csángó pénzek eltűnése** alkalmából a józsefvárosi függetlenségi kör tüntetést rendezett a »Függetlenség« mellett. Pényyesen demonstrálták egyuttal, hogy *ő náluk is hiányzik valami.*

♀ **Stöcker** kinyilatkoztatja, hogy az ő londoni utja semmi összeköttetésben nincs a sir Moses Montefiore-nek bemutatott gratulációkkal.

☉ **Az antisemita párt** újra kimutatta a foga fehérét! Jól tenné ha fölkelné Tisza Kálmán. Talán kerülne ki közülök egy egész ember. »De Imve nem engedi!«

High Life

Ce jeudi.

Krricsi dear,
Nouvelle Judicière! Elle est là — Lili.

Tout ce qu' il y a de plus ah!
Á legtokéletesebb vlan ámi van.

Fügefálevéllel legyezi magát,
s rrábígábá dönt. O legyöző legyező!

Un peu de graisse — beaucoup de grace.

Vágyok mellelte colcassé —
vágyok érte coeur brisé, crevé!

Fel vágyok hollywoodvá, rrázzvá,
villányozvá. Minden idegszálam egy
accumulateur. S mégis Anne-elektrrikus vágyok.

Ámikor dälol, nevet; ámikor nevet, dälol.

Coqueline, ázáz poulette, ázáz coquine — csak nem cocotte.

Ohne praeJudic, természetesen.

Á káczágás primádonnája, a chic-amósság isten-
ásszonykájá.

Krrics of my soul, még ilyen ausserr mirr sohásem
voltám. Nie, ninon, niche.

Rrohánok. Itt ván á femme à papa.

Pá pá!

Yours truly

Monokles.

Mr. Mirbeau.

A francia szerkesztő, ki a „Grimaces“ című antisemita lapot adja ki, Budapestre is eljött, hogy vállalata számára grimaszokat gyűjtsön. Kapott is a javából.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— A páter Gündücs, a Lesku, Miehl és Rossival fü tisztelendü oraságok beszédei után úgy járok mint ezeri zsidó: »Volna kedvem kikürüsztlüködni magamat,« mondta; »mert milyen nagyszerű lehet az a katholigás religión, hoidha még iljen papok is nem todják tünkre tenni!«

— Edpár képviselü oraság küveteli izroelító káté, hojd ledjen minden zsidó tisztába az üvé religión iránt. — De én úgy látok, hoid az orak vannak még kevésbé tisztába az üvé kütelességek iránta. Sokal szükségesebb volna ed képviselü káté!

— A herr fün Tisza exelencz megsemisített minopábo két meggyétül a hotározatot. Fájdomol, csak határozatok. Mikar jünnek sorra a meggyék?

— Ój házassági tüvrén lesz bizomosan jó hotással a viszonyra a kürüszténgyek és izroelítók küüütt. Szeréntelen zsidó eddig rendesen jütt küveteléssel, de ezotán leszi szerényebb, hojd ha jün mint kéro!

— Reméngylem aztat is, hojd a vedjes házások küzte soha sem nem lesz oljan veszekedés, mint volt a házosági tüvréngy körül.

— Arlbergba kilokosztották ed sziklát, hojd átholdjon rajta a civilizaczion. Nálunk is kilokosztották ed sziklát, hojd átholdjon rajta civilizházasság.

YRODALOM.

— „Yfjukory éveyrn“. —

(Óvatosan yrta Vámbéry Ármyn.)

Bár zsidó, de szegény szüléktől származom.

Ezt bevallani röstellem. Nem annyira a születésem, mint a származásomat. Mert a világ az embernek semmit sem bocsát meg kevésbé, mint azt, amiről nem tehet.

Mondjuk hát, hogy ázsiai vér szorult belém. Ezt itthon zsidóra magyarazzák, Londonban meg magyarra anglizálják.

Minek mondanám el azonban, hogy már nyolcz éves koromban birtam teljesen a héber nyelvet, amelynek révén aztán könnyen boldogultam az arabussal, törökkel és persával. Hogy tud zsidóul: azt bevallhatja magáról egy Szilády, daczára annak, hogy Áron; ezt nem kénytelen eltagadni gf. Kún, akit persze csak rangja ment meg a Kohntól.

Ez okból ragasztok a nevem végére y-t, hogy ez előkelő szófarkkal kártalanítsam magamat egyéb átszenvedett csonkításokért.

Nyiltan beszélek sántaságomról, amit úgy se tudnék eltakarni.

Ha neheztelnék a sorsomra, azt mondanám: ó véget, mért alkotád a fél lábomat rövidebbre? Ám én

hálát mondok a gondviselésnek, amért egyik lábszáramat hosszabbra nyujtotta a másiknál.

Mint szép legénynek a nyakába a lányok, úgy repültek az én nyakamba a nyelvek. Hyperglossismusban szenvedtem. Csak egy tót padkáján kellett hálnom, s reggelre már Miklóscsot olvashattam. Egy pipa valódi török dohányt ha kiszíttam, úgy beszéltem törökül mint egy ulema. Elég volt egy spanyol fal mögé állanom, hogy rá lessek onnan a Calderon nyelvére, melyet, rejtekemből kilépve, már folyékonyan beszéltem. Egy csipetnyi kaviár a kenyeremre, s tudtam oroszul mint Turgenyeff. Dr. Scheich gramatikáját átlapozva: én voltam a scheich ül Izlám.

Orvos, »vagy jogász« akartam lenni. Igazában csak orvos. A »jogász« szót azért irom ide, hogy ismét letérisem a nyomról azokat, akik tán zsidó voltomat hánytorgatnák; mert hiszen tudva van, hogy akkoriban mi ránk — azaz ő reájuk nézve, a jogtudományok művelése még tilalmas volt.

»Legtöbb esetben árt a hiúság az embernek«, szoktam mondani. De én nem sokat törődöm a magam mondásaival.

Igy lettem husz éves. Ural-altáji csonkaságom mellett is megálltam a helyemet. A keletről visszatérve — mint ez Spitzig Iczig encyklopédiájában bővebben megolvasható — a magyar kir. egyetemen az ázsiai nyelvek charlatanára lettem.

(»Vasárn. Ujs.«)

Házassági gyászjelentések.

Fájdalmas szívvel hívjuk meg szeretett

RACHEL

lányunknak

PÜNKÖSDY MÁTYÁS

ifúrral f. hó 15. d. e. 10 ór. a helybeli szolgabírói hivatalban végbe menendő örvendetes egybekelésére.

— Legyen könnyű nekik az én földbirtokom. —

Kis-Bakoson, 1884. jun. 8.

Süssmann Dávid

és neje.

*

Örvendező szívvel adjuk tudtára

MARISKA

lányunknak

ROSENBLÜH SALAMON

zsidóval f. h. 15. d. e. 10 ór. a helybeli szolgabírói hivatalban végbe menendő gyászos egybekelését.

— Csöndes részvételel kérünk. —

Nagy-Bödön, 1884. okt. 6.

Nagybödi Beödy András és neje, szül. Nms Tóth Mária.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Abszi csak Abszi marad. Mikor az Árvayban a Herminke beül a trónusba, hiába tapossa a kaszsa körül palacsintává egymás lábát a sok ösjogoncz, meg balek, -- rá sem hederit az egyikökre sem! Hanem amikor én a szemé közé kacsintok amugy jogonczosan, attól ugy megzavarodik a szentem, hogy a knikebájmba való tojást a theába üti belé.

— Szép kis gömbölyü leány is ám az angyalom. Ugy megaranyozza a szemé fényével a világot, hogy ha véletlenül a hitelező lábujjorándyom, az a tevényi nagy jakhecz, bevetődik a kávéházba, még őt is aranyos kis légynek nézem. Az igaz, hogy szeretném is nyomban agyoncsapni.

— Nézi a multkor Koroghy tm. filozopter (a ki kávéházba jár melegedni) nagy epekedve Herminkét. »Ugyan mit nézi olyan sóvárogva, amice?« — vetem oda neki félvállról. — »Nem zsemlye az azért, hogy kicsiny, meg gömbölyü!«

— Denique kitünik a jogonczai lovagiasság. Még a comtesse is a mi védő karjaink közé menekül a czirkli-forgatók elől.

— Koroghy kezd célnemes gyerekké lenni. A Miczinek ő is kurizál. Hogy ő agyonlövi magát, ha a trafikangyal meg nem hallgatja őt. »Hát fogja«, nevet a kis gonosz, »itt a revolver!« S átnyújtja neki a Mukinak zálogban hagyott forgó pisztolyát. Koroghy tragikusan kirohan vele — és Kohn bácsinál bevágja. Ez aztán a platonikus szerelem!

— Trafiklajtörja. 1—5 media; 5—12 británika; 12—18 trabukkósz; 18—21 kassai préselt ötös; 21—26 virginia; 26—28 rövid cigáró; 28—30 potya vagy semmi.

— Iluska inast keres. Glanczba vetem magam, s beajálkozom nála. Ő, csak egyetlen egyszer szolgálhatnék neki!

— Soha ilyen tanárt mint az a Thewrewk Emill... aki nek a »latin nyelvgyakorlatok« című potya órájára is érvényes a tandíjmentesség.

— Jelen voltam a következő scenán:

Censor. Mikor kezdődik a csödnítási hatálya?

Jelölt (hallgat.)

Censor. Tehát mikor mondhatja ön, hogy csödbe esett?

Jelölt. Mikor megbuktam.

C. Miképen szünhetik meg a királyi hatalom?

J. Legfölképen dethronisatio által.

Censor. Milyen viszonyban áll Magyarország Horvátországgal?

Jelölt. Nagyon rossz viszonyban.

C. Melyik álláshoz kíván a törvény legkevesebb qualificatiót?

J. A képviselői álláshoz.

C. Ugyanis mi kívántatik ahhoz?

J. Hogy megválaszszák.

C. Az természetes. De azon felül?

J. Hogy írni és olvasni tudjon.

C. Nagyon helyes.

C. Ki az államban a hatalom egységének személyes kifejezője?

J. Tisza Kálmán.

C. Még csak valamit a váltójogból! Mondja meg önnek, hogy ha írni nem tud, kötelezheti-e magát váltóilag?

J. Igenis, kérem, oly módon, hogy mással iratom meg.

„Tempefői.“

Füleimmel játszó

Vékony zengemény,

Operettnek látszó

Komoly szerzemény,

Kit teremt magának:

Erkel — az Elek,

S Rákosi Jenővel

Cassát túlti meg.

Muzsikádálal nem kecsegtetsz,

Bár dudolász felém,

Szünbe vágyul nem csepegtetsz,

Hogy megnézzem én.

Akár ki meglássa:

Él a szín során;

Első felvonása

Bár tetszik csupán.

Fitymándy Tiví.

Jó Csokonai vitéz Mihály, ki a »Tempefői« előadást egy távcsövön át nézte, méltó álmélkodással tekintgetett le a mennyek országából, hogy mi is lett itt belőle, milyen takaros legényke! Alig tudta elhinni, hogy az a Miska ott egy vászon-cseléd — de selyemből, s ugy hijják, hogy Blaháné. Maga a derék poéta is nagyokat tapsolt földi utódjának.

Hát mikor Dorottyát, Sertepertit, Zsuzsit, professzor Silányit s a többi régi ismerőseit megpillantotta... bizony, egészen elérékenyült s azt mondta: »csak találkozom azzal, aki rólam ezt a poémát csinálta, bizony megölelem!« Én meg azt kívánom: sokáig ne találkozhassék a Kerepesi-ut poétás legénye a Csapóutczabeli érdemes majszterral.

Eleoghlew András.

Zsidó gyűlölet.

— Mit, Lébele, te vagy egy antiszemit?
— Hod ne vónék ed antiszemit? Nézd meg a feleségemet!

Ilkay Pálma dalaiból.*)

I.

Ha elmúl a tél,
Jön a virágos tavasz.
Azután a nyár és ősz
És végül újból havaz.

Csicsereg a madár,
Sohajtozik a szellő,
Pista megölel, szeret
S repül a barna felhő.

II.

A rózsza piros,
Az ibolya kék,
Zöldelő a lomb,
Mosolygó az ég.

Hullámos a tó,
A nyáj türelmes,
Komor a szikla
Szívem szerelmes.

III.

Pistám ne légy goromba
Jer ölelő karomba!
Hő vágy sutlog szavamba
Kedvesem ne légy bambó.

IV.

Olyan szomorú az élet,
De ah! úgy szeretlek téged.
A holdvilág oly szépen süt
Pistám veled vagyok együtt!

Suttog a lomb, patak
mormog,
Csak a bús gerleze zokog.
Elhervad a nyíló virág,
Ó be gonosz ez a világ!

V.

A szeretők hűtelenek,
Az éjjelek rövidebbek,
A földön van lakodalom
A sirban van nyugodalom

Szemem a könyveket ontja,
Csalódottnak sok a gondja.
Csalánynak is van virága
De az irigység lerágja.

*) Mi is abban a kellemes helyzetben vagyunk mint a „P. Napló” és „P. Hírlap” — közölhetünk a közkeletű művésznőtől verseket, melyeket nem ő irt.

A szerk

Ifj. Hombár Misi.

— Stenografa. —

Vádolt az én védenczemnek, egy szegény elhagyott szíznőnek becsületét önkezeléssel tiporta sárba.

Hogy védenczem nem követett el bűntényt, ennek elbírálására tekintetes törvényszék magam is illetékes vagyok; hisz magam is elég gyakran foglalkozom bűntényekkel, hivatkozom erre nézve a nagyságos elnök urra, kihez elég gyakran volt szerencsém hivatalos működésemben.

Tolvajlással vádolt védenczem mint szegény pásztorfiu tilinkó mellett szötte ifjúsága legszebb reményeit s most bombardon mellett kell szegénynek a lesújtó ítéletet bevárnia.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Vitellius. Borjasztó élcek! —

V. S. A nyavalyás szöszszenetek mind egészségesek. — Ccm. Menynyi sok minden! S épen a java

közölhetetlen. Ezután a közölhetőket csinálja meg jól. — A. F. A nemesi ortográfia merő francia. Ezt a színezést csak módjával szabad alkalmazni. Egy pár passusát figyelembe vettük. A többi gyengécske. — F. M. Bevált mindakettő. Mért nem sürűbben? — Cz. M. Egy pár aprósága most megtetszett. — T. Gyrgy. A kagál elnöke leiratot intézett a Buddha-jelöltnek. — Mrs bcs. Sohasem jó üres kézzel. — Ragasztott Abszi. Eltrafálta. Mentül sürűbben. — Balbus. A kaszinói alapszabályokból ez a legjellemzőbb pont: »A kaszinó leghaszarvehetetlenebb tagjainak tekintetvén az ujságolvasók, ezeknek helye a kis szobában van, ahol a kártyázó tagok kedvező kegyelméből megtűretnek.« Hogy szegény B.-nak Nagy Meleghje lehet ebben a pillanatban, mi is értjük, bár b-s beszédektől bizvást megkimélhette volna. Elég b-s bánat borult bubjára büntetésül Bácskaisértő botlásáért: bélyeg, birádg, börtön. — Bodor. Mindakettőnek jó hasznát vettük. Folytassa. — S. I. Megjelent a „Drukk” naptárunkban. — F. A. Ilyen alakjában még nem ismertük. Igen jó. — K. L. T. J. urnak érvelése a magyarnak a kergizzel való atyafiságára: megszegyeníti Hunfalvyt, Buzdenet és Vámbéryt. Mivel az ugor népek költészetében kevés az alliteráció s ez a magyarban is mértékletesen fordul elő, tehát kész a rokonság. Hugó Viktor és Herczegi Mór egyenlők: Hugó Viktor nem tud magyarul, Herczegi ur sem. — D. M. A »Sz. L.« csakugyan elmaradnak a jogos várakozás mögött. Az nem argumentum, hogy »ingyen« szerkesztik. Igazi magyar felfogás. De hát ott van a szín. keblezet igazgatósági tagjai közt egy kitűnő zsurnaliszta: Szépfaludy Ó Ferenc. Mért nem ő rá bízzák a szerkesztést? Persze — fizetésért! — K. A. (Brln.) Köszönjük a szíves megemlékezést. — H. V. J. Ön bitorolja a nép koszorús vándorköltőjének a nevét. Ez nem az ő írása, melyet jól mi ismerünk. — H. I. Igazán azt hiszi, hogy az ön »bán«-atos élce nem jutott eszébe még 300,000 embernek? — M. K. Közönet. — W. A. A küldeményen nem látszik meg a betegség. — R. E. Kitűnő. — Jrst. Mért olyan későn? A jövőre marad. Osütörtök a terminus.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

JÓTÉKONYCZÉLU SORSJÁTÉK.

A SZOLNOK-DOBOKAMEGYEI

MAGYAR NEMZETI SZÍNHÁZ-TÁRSULAT

által DEESEN rendezendő

arany- és ezüst-sorsolás

főnyereménye **2000** forint értékű.

2 nyerem. a 500 frt 1000 frt | 2 nyerem. a 150 frt 300 frt
továbbá 795 nyerem. 4700 frt értékkel.

Összes nyeremény értéke 8000 frt.

A gyönyörű nyereménytárgyak

GRANICHSTÄDTEN TESTVÉREK
ékszerészeknél,

Budapest, Kristóf-tér 2. szám alatt

megtekinthetők.

115

Ugyanott sorajegyek 50 krajozárjával kaphatók.

Suspensoriumok

gyaloglók, lovaglók számára, nélkülözhetlen minden tornász és kerékpáro
zónak, mindenféle szerkezettel darabja 80 kr és 1 frt.

A legnőmobb pártól különlegességek, tucatzaja 1, 2, 3, 4, 5 és 6 frt.

A legnőmobb pártól biztonsági szivacsok tucatzaja 2, 3 és 4 frt.

Továbbá mindenféle más egyéb különlegesség az öszeg beklülése
vagy utánvétel mellett.

REIF J. különlegességek raktára,
Bécs, IV., Margarethenstrasse 7.

Az „Athenaeum” könyvkiadó-hivatalában

Budapesten, (Ferenciek-tere 3. sz.) megjelent s általa
minden könyvkereskedésben kapható :

A BÁLVÁNYOS-VÁR.

Történeti regény két kötetben.

Írta :

JÓKAI MÓR.

8-ad rétt 330 lap. — Ára 2 forint.

Jókai legújabb regénye a szerző legérdekesebb tár-
gya művei közé tartozik. Az ősz akadémia pogány világ
alakjait, szokásait és a kereszténység ellen való küzdel-
meit tárja föl Jókai előttünk egy megragadó mese keretén-
ben, melyben az 5 elbűvölő phantasiája és páratlan nyel-
vezete a legméltóbban érvényesülnek. A regény háttere
történeti, a szerző megírásához kutatókat használt, mind-
azáltal nem a száraz krónikás, hanem a ragyogó tollu
regényíró szól hozzánk, a ki a szív világát be tudja illesz-
teni egy sajátos élet külső körülményeibe, s a ki az em-
beri vonások mesteri rajzával megtudja eleveníteni azt a
rég letűnt, mystikus kort. A jelen regényben az alakok
eredetiség-, a vágyak és törekvések idegenszerűsége, a
külső világ tarkasága, a szertartások komor pompája —
s e mellett a szerelem hatalma, a családi élet idillje oly
földelgőzést nyert, mely mindrégi legkötői a figyelmet s
feszültséget teszi az érdeklődést; nem is szólva arról a nyel-
vezetről, melyen ezuttal az ódonosság sajátos zamatja
vonul végig s a mely valóságos kuforrásra lehetne a
minden ízében magyaros, eredeti, változatosságban s for-
dulataiban meglepő kifejezési módnak. Nem csupán a
tárgy rendkívülisége, a főfogás költőisége, hanem a szó-
kincsek egész halmaza teszik becessé Jókai legújabb
művét. Nem csoda tehát, hogy az kezdettől fogva a leg-
nagyobb feltűnést keltette, s hogy Rudolf trónörökös
figyelmet is magára vonta, melynek a trónörökös a leg-
hízelgőbben kifejezést is adott, midőn a szerző művét sze-
mélyesen átnyújtotta. A regényhez külön fü. gélek gya-
nánt fura történeti jegyzetek vannak csatolva.

Az Athenaeum könyvkiadó-hi-
vatalában (Budapest, Ferenciek-
tere, Athenaeum-épület) s általa
minden hiteles könyvárusnál
kapható :

MADÁCH IMRE ÖSSZES MŰVEL.

Kiadta: GYULAI PÁL.

A költő arcképével.

Három erős kötet.

Ára fűzve 7 frt 50 kr.

Dicső angolószonkötésben arany-
széssel 10 frt.

FRIDÉNYI BANKJA.

Regény két kötetben.

Írta

ACSÁDY IGNÁCZ.

A két kötet ára 2 forint.

A most megjelent regény tár-
gya és alakjai napjaink magyar
társadalmi életéből vannak véve.
Szerző egy nagy bankalapítás
köré csoportosította elbeszélé-
sét. Az első kötet egy nagy bank
alapítását, a második a bank
szétbomlását mondja el. Az ala-
pítási szédelés s végül a bukás,
a krach, valamint a könnyen,
munka nélkül szerzett pénz visz-
szahatása a társadalom külön-
böző osztályaira erős vonások-
kal, néha drámai elevenességgel
vannak benne feltüntetve. De
nemcsak a pénzvilág hősei lép-
nek elénk e regényben, szerző a
modern politikai, írói és társad-
almi élet tipikus alakjait is be-
mutatja s izgalmas szerelmi bo-
nyodalmaival a folyton érdekes
cselekményt még élénkébbé, vál-
tozatosabbá és mulattatóbbá tes-
zi. A cselekmény a fővárosban
játsszik le, s gyorsan, élénken és
érdekesen halad előre. A
regény mélyen belenyúl társad-
almi viszonyainkba s főleg ama
világba vezeti az olvasót, mely-
lyel regényíróink addig keve-
sebbet foglalkoztak. A regény
már e szempontból is megér-
demli a figyelmet és az elol-
vasást.

Biztos segély! A csász. kir.

szabadalmazott carbon-nemiszervi

zuhanyvíz bárki is meggyógyít-
hatja (különleg használva) biztosan

s allandóan, gyakran már 24 óra

s alatt, még ott is, ahol már semmi

sem használt, még az évek óta tartó

tehetellenséget is. Kelleme, észre-
véstlen gyógymód, tökéletes kigyó-
gyulás káros izgatás nélkül. A leg-
előbbkelő orvosok és orvos

szaklapok, a legmelegebb orvosai

ajánlatok: a gyökereken kigyógyít-
tattak köszönőirat minden érdek

nélkül ajánlják a ezenedőknek a

carbon-zuhany szonall megren-
delését, mely allandó elkerült bizto-
sít. Teljesen felszerelve a haszná-
lati utasítással 5 frt 80 kr. Ti-

toktartás mellett megküldés, és a

csomagolás a tartalom az érde-
két nem árulja el. A csász. kir.

szabadal. carbon-zuhany

főraktára Huxbaum J. R.

arud. Bécs, II. Ferdinand

strasse 7. 114

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten, (Ferenciek-tere 3. sz.) megjelent s általa
minden könyvkereskedésben kapható :

KÉT SZIVHARCZA.

REGÉNY KÉT KÖTETBEN.

Írta :

BENICZKY-BAJZA LENKE.

8-ad rétt 402 lap. Ára 2 forint 50 kr.

ITT ÉS A JÖVŐ ÉLETBEN

REGÉNY KÉT KÖTETBEN.

Írta :

BENICZKY-BAJZA LENKE.

8-ad rétt 326 lap. Ára 2 frt.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten, (Ferenciek-tere 3. sz.) megjelent s általa
minden könyvkereskedésben kapható :

A TITOKZATOS HANG.

REGÉNY.

Írta :

WILKIE COLLINS.

Angolból fordította :

ZICHY KAMILLA.

Két kötet. Ára 2 forint 50 kr.

Wilkie Collins, a genialis angol író, nem szorult
dicséretünkre. Élénk fantáziája, alakjainak élethűsége
és a történet bonyolításában páratlan ügyessége, rég
kivitták neki a jelenkor regényírői közt azon kitűnő
helyet, melyet évtizedek óta lankadatlan munkássággal
tudott betölteni. Mint rendező, ezen újabb művében is
fontos társadalmi kérdések képezik a regény alapját.
Ezuttal egy pap káros befolyását tünteti fel, mely al-
kalmatlan talajra akad egy jellem-gyöngye embernél, kit
beteges nagyravágás és indokolatlan lelki furdalások
gyötörnek. A regényes bonyodalmakban és váratlan
fordulatokban gazdag története a társadalom magas ré-
tegeiben játszik és végül teljesen érvényre juttatja az
emberi szív leghatalmasabb rugóit, melyekben a világ
létele és boldogsága alapszik.

A győzelem a családi és apai érzés maradt...
A közbejártató szerelmi epizódok Collins mesteri tollára
vállanak, a melyet bővebben ajánlani fölösleges.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten, (Ferenciek-tere 3. sz.) megjelent s általa
minden könyvkereskedésben kapható :

A DAMOKOSOK.

Regényes történet két kötetben.

Írta :

JÓKAI MÓR.

Négy tollrajzzal Jókai Rózától.

8-ad rétt 350 lap. Ára a két kötetnek 2 frt.

